

Jeremia 25–26

Förkastandet av profeterna leder till fångenskap

Ordningsföljd och tema i Jeremia 25–26 är nästan identisk med Jeremia 21–22. I kapitel 25 profeterade Jeremia med visshet att Babel skulle besegra Juda, eftersom de förkastade Jeremias och andra profeters ord (till exempel Lehis). Jeremia profeterade vidare att Juda skulle tjäna Babel i sjuttio år, då ett annat rike skulle komma att besegra Babel. Resten av kapitlet handlar om andra orättfärdiga nationers ödeläggelse. Detta kapitel lär oss att Gud straffar orättfärdiga människor, oavsett vilket land de bor i eller kommer från.

Jeremia 26 skriver om händelser som föregår och bidrar till att förklara en del av historien i kapitel 25. Jeremia 26 berättar om hur Jeremia profeterade om att folket måste omvända sig eller annars tas som fångar. På grund av Jeremias budskap, som trots allt ingav ett visst hopp om befrielse om de omvände sig, ville ledarna i Juda att han skulle dödas. Vi läser också om en profet som hette Uria, som dömdes för att han hade profeterat något liknande. Detta faktum hjälper oss förstå varför straffdomen som nämns i kapitel 25 måste följa.

Jeremia 27–28

Det babyloniska oket

Jeremia 27–28 är en sammanhängande berättelse. Enligt Herrens befallning gjorde Jeremia ett ok och satte det på sin nacke. Ett ok är något man sätter på nacken för att kunna bära bördor. Oket symboliserade fångenskap eller slaveri. Jeremia undervisade folket om att Juda med kringliggande länder skulle komma under babYLONIERNAS "ok". Han varnade för att falska profeter skulle säga annat, men fångenskapen skulle förvisso bli verklighet. Jeremia sade till kung Sidkia att om han och folket ödmjukt underkastade sig BABYLONIENS "ok", skulle de inte förgöras. Som ett tecken på att hans ord skulle uppfyllas, profeterade han att Nebukadnessar, kungen av Babel, skulle föra bort de dyrbarheter och heliga föremål som fanns kvar i templet. Profetian gick i uppfyllelse.

Jeremia 28 berättar om en annan man, Hananja, som också sade sig vara en profet. Han profeterade att Gud skulle bryta sönder babYLONIERNAS "ok" inom två år. Jeremia sade att tiden skulle utvisa om han hade rätt eller fel. Herren inspirerade emellertid Jeremia att säga till Hananja att dennes profetior

inte var sanna och att Hananja inom kort skulle dö. Och Hananja dog som Jeremia hade sagt.

Studera skrifterna

A Hur kan vi avgöra?

Jeremia 27–28 ger exempel på en sann profet och en falsk sådan. Läs 5 Mosebok 18:20–22, Läran och förbunden 42:11–12; 46:7 och femte trosartikeln. Berätta sedan hur vi kan veta om en person verkligen är sänd av Gud att predika.

Jeremia 29

Jeremias brev till de fångna

Jeremia 29 innehåller ett brev från Jeremia till judarna som hade förts bort i fångenskap till Babel. Han sade att de skulle bygga hus, plantera trädgårdar och göra det bästa möjliga av tiden där. Han sade också att de skulle bo där i sjuttio år. Han lovade dem att om de sökte Herren av hela sitt hjärta (se v 13; 5 Mos 4:26–31), skulle Herren föra dem tillbaka till Jerusalem.

Jeremia nedkallade Guds straff över dem som fortfarande befann sig i Jerusalem och förtröstade på falska profeter som lovade omedelbar befrielse från babYLONIERNAS. Han nedkallade även Guds straff över en falsk profet som sände falska budskap till judarna i Babylonien.

Studera skrifterna

A På vilket sätt hjälpte det?

Läs Jeremia 29:11–14 och skriv ner hur detta budskap till judarna som på grund av sin trolöshet var fångar i Babel, kan vara ett hoppets budskap till någon som i dag är i syndens fångenskap.

Jeremia 30

Herren utlovar hjälp

När babYLONIERNAS erövrade Juda rike och förde bort folket i fångenskap, undrade det judiska folket om Gud hade övergett dem och det förbund som han hade ingått med Abraham

att ge dem Kanaans land och låta dem vara en välsignelse för övriga världen genom de sanningar och välsignelser som han gav dem. De undrade också om han hade övergett det förbund han hade ingått att utnämna Davids avkomlingar till kungar i Israel (se 2 Sam 7:13). Jeremia 30–33 innehåller Herrens försäkran till Israels barn i förskingringen och fångenskapen, att han varken hade övergett dem eller sina förbund.

Jeremia blev befalld att skriva ner profetian i Jeremia 30–33 i stället för att uttala den muntligt. Eftersom Jeremia satt i fängelse vid den tiden, gav det skrivna ordet ändå möjlighet för profeten att nå ut till folket. En annan orsak var att även om folket inte ville lyssna på Jeremia just när uppenbarelsen gavs, skulle de kanske i fångenskapen vara mer mottagliga och då kunde de läsa den senare. Lägg också märke till att profetian vänder sig till både Juda och Israel. Israel fördes bort i fångenskap av assyrierna mer än hundra tusen år innan Herren gav budskapet i detta kapitel till Jeremia.

När du läser Jeremia 30, ta då reda på vad Herren sade om Juda fångenskap och vad han skulle göra för dem om de förlitade sig på honom. Detta budskap skulle också kunna tillämpas på någon som är fången i synd och känner sig förlorad inför Gud. Kanske känner han att Herren också har övergett honom. Leta medan du läser efter ett personligt budskap i detta kapitel.

Förstå skrifterna

Jeremia 30

Barnsnöd (v 6) – Födelsvärkar

Jeremia 30:12–13 – Hur kan Herren hjälpa dem om deras sår är "oläkliga"?

Joseph Smiths översättning av Bibeln hjälper oss förstå att det i vers 12 borde stå att såret *inte* är oläkligt, även om det är elakartat. Och i vers 13 i Joseph Smiths översättning säger Herren ännu en gång att Juda sår *inte* var oläkligt, även om folket trodde att det var det.

Jeremia 30:9 – Vilken kung David skulle folket tjäna?

Denna "David" hänvisar till den Messias och Konung som Gud lovade skulle härstamma från David. Löftet uppfylldes vid Jesu Kristi ankomst och kommer att uppfyllas på nytt vid Kristi andra ankomst.

Studera skrifterna

A Lista följderna

1. Läs Jeremia 30:5–7, 12–15 och beskriv vad som hände israeliterna på grund av att de övergav sin Gud och i stället dyrkade avgudar.

2. På vilket sätt liknar följderna av avgudadyrkan följderna av synd i våra dagar?

B Gör en jämförelse

Läs Jeremia 30:8–11, 16–17. På vilket sätt liknar det som Herren lovade göra för Juda i fångenskapen det som han skulle kunna göra för att hjälpa någon som är fången i synd?

Jeremia 31

Israels insamling

Jeremia 31 är en fortsättning av budskapet i kapitel 30. Kapitel 31 innehåller stora löften angående Israels insamling, både insamlingen till Jerusalem från fångenskapen i forna dagar och till Jesus Kristus och hans kyrka i de sista dagarna från alla platser i världen dit Israel hade skingrats.

Förstå skrifterna

Jeremia 31

Folk som kommer undan svärdet (v 2) – Överlever

De som finns kvar av Israel (v 7) – Israeliter som inte har omkommit, skingrats eller förts bort i fångenskap

Befria, friköpa (v 11) – Betala för att någon ska slippa ut ur fångenskapen
Rakel (v 15) – Hustru till Jakob (Israel) och mor till Josef och Benjamin

Jeremia 31 – Israels insamling

Hela det 31:a kapitlet i Jeremia handlar om insamlingen av Israels hus. Israel samlas på två sätt: fysiskt och andligt. För enskilda medlemmar av Israels hus kan de två insamlingarna pågå samtidigt eller också inträffa separat. Eftersom dessa två insamlingar har inträffat vid olika tidpunkter under historiens gång och kommer att göra det även i framtiden, kan skriftstälлена om insamlingen av Israels hus skapa förvirring. Jeremia 31:1–30 gäller förvisso den fysiska insamlingen av Israels släkt till deras utlovade länder, från de länder dit de hade skingrats och hållits fångna. Men dessa verser kan också tillämpas på dem som är andligt insamlade till Herren och hans kyrka. Jeremia 31:31–34 tycks röra den andliga insamlingen (se L&F 45:56).

Jeremia 31:9 – "Efraim är min förstfödde"

Efraim var inte bokstavligen Israels förstfödde eftersom han var Jakobs barnbarn, son till Josef som fick födselrätten från Jakob, eller Israel (se 1 Mos 48–49). Hänsyftningen i Jeremia 31:9 till Efraim som den förstfödde avser hans ställning som arvinge till förstfödsrätten.

Jeremia 31:31–34 – Det nya förbundet

Äldste Dallin H Oaks säger angående det "nya förbundet": "Det 'nya förbundet' ... var förbundet som finns i Mormons bok och i 'de förra befallningarna' [se L&F 84:57] ... Dessa förra befallningar måste ha varit Herrens tidigare uppenbarelser, som finns i Bibeln (Gamla och Nya testamentet) och i de nutida uppenbarelser som de heliga redan hade fått ...

Det förbund som beskrivs i skrifterna, som blivit nytt genom att det förnyades och bekräftades i dessa sista dagar, syftar på vårt förbund med Jesus Kristus. Det innehåller evangeliets fullhet ...

Det 'nya förbundet' som Mormons bok och de tidigare befallningarna innehåller utgör det centrala löftet i evangeliet. Det har sitt upphov i Jesu Kristi försoning och uppståndelse, vilka ger oss försäkran om odödlighet och möjlighet till evigt liv, om vi omvänder oss från våra synder och ingår och håller evangeliets förbund med vår Frälsare. På så sätt, och genom hans nåd, kan vi förstå det stora löftet att 'hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar' (tredje trosartikeln)" (Dallin H Oaks, "Another Testament of Jesus Christ" [tal vid KUV:s brasafton, 6 jun 1993], s 4–5).

Studera skrifterna

A Illustrera en tanke

Gör en teckning eller en schematisk översikt av något slag som framställer något du har läst i Jeremia 31:1–30. Skriv en kortfattad förklaring till din teckning eller översikt.

B Beskriv skillnaden

1. När ingick Herren enligt Jeremia 31:31–34 det gamla förbundet med Israels hus?
2. Beskriv hur och varför det nya förbundet är annorlunda än det gamla förbundet.

Jeremia 32

Jeremia köper mark

I Jeremia 32 läser vi att Herren befälde den fångne Jeremia att köpa mark, för att med eftertryck undervisa om att Israels barn efter den babyloniska förstörelsen skulle föras tillbaka till sina utlovade länder. Han sade sedan till Jeremia att denne skulle förvara köpebrevet på en säker plats som bevis på denna profetia. Babyloniernas övermakt fick detta att tyckas omöjligt, men för Gud är allting möjligt (se v 27). Det är viktigt att komma ihåg att för människor tycks många saker omöjliga, men en allsmäktig Gud säger: "Skulle något vara omöjligt för mig?" (Jer 32:27.)

Jeremia 33

Frid i Jerusalem

Jeremia 33 innehåller särskilda löften angående Jerusalem som ännu inte helt har gått i uppfyllelse. Kapitel 33 talar om en stor fridens dag i Jerusalem när alla människor som bor där kommer att dyrka Herren. Denna profetia har inte gått i uppfyllelse, men Jeremia sade att det skulle ske i de dagar när "telningen" [Jesus Kristus] regerar som kung på Davids tron (se v 15–17). Jerusalem kommer med andra ord aldrig att bli en helt fridfull och trygg plats förrän alla dess invånare antar Jesus Kristus som sin Konung.

Studera skrifterna

A Vad lär du dig om Jesus Kristus?

Läs Jeremia 33:15–18. Dessa verser säger att någon gång i framtiden kommer Jerusalem inte att "sakna" någon som sitter och regerar på Davids tron, inte heller kommer de att "sakna" någon som bär fram offer. På vilka sätt uppfyller Jesus Kristus för evigt rollen som konung, präst och offer för sitt folk? (Se Luk 1:32–33; Joh 18:36–37; Hebr 2:17; 7:11, 22–27; 8:1–6; 9:11–15; 10:10–17; 3 Nephi 9:19–20.)

Jeremia 34

Sidkia och judarna fördöms

Jeremia 34 innehåller profetior som Jeremia uttalade om vad som skulle hända kung Sidkia, och också om vad som skulle hända Juda som folk. I Jeremia 34 fördömer Herren Juda för att ha slavar och tjänare som var judar och för att ha brutit mot befallningen som gavs i Moselagen att frige tjänare och slavar vart sjunde år.

Jeremia 35

Rekabiterna

I Jeremia 35 finns upptecknat händelser som i verkligheten inträffade flera år före dem som nämns i tidigare kapitel.

Vi vet detta därför att Jojakim (nämns i vers 1) var kung före Sidkia (nämns i kapitlen 33–34. Sådana "tillbakablickar" förekommer flera gånger i Jeremias bok.

Jeremia 35 talar om en grupp som kallar sig rekabiter, som bodde i tält utanför städerna utan att någonsin bli bofasta. Rekabiterna följde vissa traditioner som föreskrevs av ledaren för gruppen. Dessa traditioner ingick inte i deras religion, men de rättade sig mycket noga efter reglerna och traditionerna. Herren använde detta folk för att åskådliggöra sin undervisning. Det han ville lära dem var detta: Rekabiterna håller troget fast vid mänskliga traditioner, men Juda folk kan inte hålla en levande Guds befallningar – befallningar som är förknippade med verkliga och eviga välsignelser. Herren lovade att välsigna rekabiterna för deras uppriktighet och trofasthet.

Jeremia 36

Sekreteraren Baruk

I Jeremia 36 står att Herren befallde Jeremia att skriva ner alla profetior han fick rörande Israel, Juda och andra folk. Eftersom Jeremia satt i häkte, skrev en skrivare vid namn Baruk ner alla Jeremias profetior i en bokrulle. Dessa läste han sedan upp på tempeltrappan. Några av kungens män hörde profetiorna, fick tag i bokrullen och läste upp dem för kungen. Kungen befallde att bokrullen skulle brännas och han försökte låta döda Jeremia och Baruk, men Herren gömde dem. Jeremia uttalade ytterligare en profetia som han sände till kungen. Profetian handlade om att ingen avkomling till Jojakim skulle bli kung – en profetia som gick i uppfyllelse.

Jeremia 37–44

Babylonierna erövrar Juda

Jeremia 37–44 innehåller mest historia. Detta avsnitt återger kortfattat berättelsen om Jeremia under den tid som Juda förstördes av babylonierna och många människor fördes bort som fångar.

Jeremia 37 berättar om hur den egyptiska hären tågade mot Juda när babylonierna (som ibland kallas kaldéerna i dessa kapitler) erövrade landet Juda. När babylonierna hörde att Egypten var i antågande, drog de sig kort tillbaka. Denna reträtt ingav Juda den falska förhoppningen att Egypten skulle rädda dem. Jeremia sade till Sidkia att detta inte skulle

ske. På grund av denna profetia sattes Jeremia i en fängelsehåla. Senare släppte Sidkia ut honom därifrån, men han förblev häktad.

Jeremia 38 handlar om hur ledarna i Jerusalem trodde att de skulle kunna stå emot babylonierna. De tyckte inte om Jeremias ständiga budskap att om de lät sig föras till Babel skulle allt gå väl med dem. De ansåg att budskapet hade en dålig inverkan på stridsmoralen, så de lät kasta Jeremia i en fängelsehåla som var mycket värre än den första. En etiopisk hovman vid namn Ebed-Melek fick Jeremia flyttad från fängelsehålan, och Jeremia fick ännu en gång komma inför Sidkia. Han påminde kungen om att allt skulle gå väl om han lydde och gav sig. Men kungen lyssnade inte till rådet.

Jeremia 39 handlar om Jerusalems förstörelse, kung Sidkias tillfångatagande, slakten av Sidkias barn inför kungens ögon och den tortyr Sidkia fick utstå när de babyloniska angriparna stack ut ögonen på honom. I Mormons bok får vi veta att en av Sidkias söner räddades. Den grupp som räddade honom färdades till västra halvklotet och kallas Zarahemlas folk i Mormons bok (se Omni 1:14–19; Helaman 8:21). Babylonierna behandlade Jeremia väl. I slutet av kapitel 39 lovade Herren att välsigna Ebed-Melek för hans godhet mot Jeremia.

Av Jeremia 40 framgår att babylonierna frigav Jeremia. De föreslog att han skulle bosätta sig hos Gedalja, som de hade utsett att styra landet, och det gjorde Jeremia. Judarna från omkringliggande länder började samlas i Mispa där Gedalja bodde. En man vid namn Johanan fick reda på att några judar planerade att döda Gedalja, men Gedalja ville inte låta Johanan göra något för att omintetgöra planerna.

Jeremia 41 berättar om hur en man vid namn Ismael dödade Gedalja. Ismael och hans män dödade också alla som var hos Gedalja, vare sig de var judar eller babylonier. Johanan tog alla sina män och anföll Ismaels män, dödade många, tog andra till fånga och befriade dem som hade tagits till fånga vid angreppet mot Gedalja. Oroliga för vad babylonierna skulle göra med judarna på grund av det som hänt, flyttade alla judarna från Mispa till ett område i närheten av Betlehem som hette Kimham. Därifrån tänkte de sätta sig i säkerhet i Egypten.

Jeremia 42 säger att Jeremia befann sig i gruppen som flyttade till Kimham. Johanan gick till Jeremia och frågade om denne ville fråga Herren vad han ansåg om deras planer att ta sig till Egypten. De lovade att göra vadhelst Herren sade att de skulle göra. Jeremia sade att om de stannade i Juda land skulle Herren beskydda dem, men om de begav sig till Egypten skulle de dö genom svärd, hunger eller någon annan katastrof.

Jeremia 43 berättar att Johanan och de andra självsäkra ledarna i gruppen av judar inte trodde på Jeremias råd. De begav sig trots Jeremias varning till Egypten och tog med sig Jeremia som fånge. När de kom dit profeterade Jeremia att Nebukadnessar, Babels kung, även skulle lägga under sig Egypten.